

Pieminam barikāžu laiku

*Ziemassvētkos pirms
daudziem gadiem
Strēlnieki pārdošā
kaujā gāja.
Sākās tur cīņa
par brīvību tautai,
Sakās tad cīņa par Latviju.*

*Gāja laiks, un
atkal ziemā
Liktenis vēlēja cīņā mums
iet.
Gunsuru dzirkstis
vēsti nes veļiem:
"Brīvības cīņās ar dziesmu
mēs ejam."*

*Kūrām ugunsurus gaišus,
Latvijai lai brīve nāk.
Barikādēs pārlicību guvām:
"Pārāki esam par
bruņotu naidu."*

*Janvārī pieminam
varoņus savus,
Naidniekam pretī kas stājās.
Janvārī pieminam
varoņus savus,
Kam naidnieka
dzēliens bij' nāvīgs.*

*Vienoti bijām draudīgā cīņā,
Blakus bij' vienmēr
biedra plecs.
Latvijai brīvības ausmu nesa
Gaisma no barikāžu
ugunskuriem.
(Andris Libers.)*

19. janvārī Mārupē notiks tradicionālie 1991. gada barikāžu piemiņas pasākumi: divpadsmitos dienā atceres brīdis Mārupes kapos pie Roberta Mūrnieka kapa

un vakarā Mārupes kultūras namā – atmiņu vakars, kurā 1991. gada barikāžu dalībnieka piemiņas zīmi saņems vēl 35 mārupieši: Anna Ādmīdiņa, Aldis Ādmīdiņš, Vizma Atvare, Georgs Bagātais, Jānis Beļickis, Egons Brafogels, Brigita Ilga Cimanska, Juris Čariņš, Lia Gundega Čimka, Bigunta Čihanova, Pēteris Dalbergs, Jānis Dūdelis, Lonija Eisimonte, Valdis Fiļovs, Vija Jansone, Daina Jēgermane, Juris Jurkovskis, Andrejs Edgars Keirāns, Elvijs Kilberts, Valfrīds Kļaviņš, Drosma Kraukle, Arvids Murāns, Rolands Oinass, Laimonis Okmanis, Alvilis Okmanis, Gatis Pladars, Dace Roze, Nellija Rudzīte, Oskars Skurstenis, Vladislavs Staris, Staņislavs Strods, Jānis Tāļrīts, Gunārs Treibergs, Valda Vanaga, Juris Viļums.

ŠAJĀ NUMURĀ:

- Mārupes pagasta padomes SĒDE Nr. 13
- Sniegavīri gaida ziemu
- ZIEMASSVĒTKU KAUJĀM – 90
- Kad teitoņu sirdis ķēra strēlnieku bultas
- Atmiņu stāsti Ziemsvētku kauju piemiņai
- Unikāls militārās fortifikācijas ansamblis
- VIEDOKLIS. Mārupiešus grib dalīt kolhozniekos un iedzīvotājos
- SPORTS
- Volejbolistes vieno dziesma
- Futbola gads
- Svarīga informācija visiem sportistiem
- DZĪVESSTĀSTS par ilggadējo Mārupes vidusskolas skolotāju Ēriku Paegli. Dievs paredzējis daudz darba

Mārupes straujā attīstība turpinās

Pagājušais gads Mārupes pagasta padomes speciālistiem atkal ir bijis ļoti noslogots – darba apjoms turpina pieaugt, jo intensīvās būvniecības rezultātā pašvaldības teritorijā ieplūst arvien jauni iedzīvotāji, kas vēlas ne tikai pēc darba Rīgā pārnākt, bet arī brīvo laiku pavadīt sakārtotā vidē savas dzīvesvietas tuvā apkārtnē, bērnus sūtīt mācīties netālās izglītības iestādēs, kas nodrošina labu izglītības līmeni.

Par 2006. gadā padarīto stāsta Mārupes pagasta padomes izpildītājs Raitis Jirgensons:

“Otrajā darba gadā esmu vēl labāk iepazinis pagastu un mārupiešu problēmas, iesaistījies arī daudz laba, bet mans darba stils nav mainījies: tā pamatā ir sadarbība ar cilvēkiem, pēc iespējas iepazīšanās ar situācijām uz vietas, pēc tam ciešā saiknē ar speciālistiem tiek meklēts risinājums un atbilstoši budžeta iespējām pieņemti lēmumi. Darba mums ir bijis ļoti daudz, bet mēs zinām, kā to paveikt, un šķiet, ka cilvēki kļuvuši atsaucīgāki – biežāk vērsas pie mums ar savām domām, dalās ar idejām. Savukārt mēs bieži jautājumus risinām ātrāk kā likumā noteiktajos termiņos – jau tagad daudzas izziņas cilvēki var saņemt uzreiz, ja vien viņi ieradusies pieņemšanas laikā.

Par darbu pieaugumu liecina kaut vai būvvaldes 2006. gada dati – jau augustā tika sasniegts 2005. gada kopējais darba apjoms, taču speciālistu skaits nav palie-

lināts, jo tam līdz šim trūka arī telpas. Būvvaldes vadītājam Aidai Lismanei, būvinspektoram Jānim Libietim, kā arī zemes ierīkotājam Laumai Erdmanei un pārējiem būvvaldes speciālistiem ir darba pilnas rokas, lai tiktu ievērots mūsu attīstības plāns un saistošo noteikumu normas.

Nav apstājusies dalība vienā no lielākajiem mūsu nākotnes projektiem: „Ūdenssaimniecības attīstība 12 Zemgales pašvaldībās Latvijā”, kas paredz dzeramā ūdens kvalitātes, tā ieguves un piegādes sistēmas uzlabošanu

un kanalizācijas sistēmas izveidi. 2005. gadā tika izstrādāts šā projekta stratēģiskais plāns, bet pagājušajā gadā – tehniski ekonomiskais pamatojums. Šogad deputātiem būs jāpieņem lēmums – realizēt šo projektu vai nē, un jāparedz tam līdzekļi. 2007. gads apjomīgajā projektā būs projektēšanas gads, 2008. gadā jāsāk tā realizācija. Tikai Mārupes pagastā projekta izmaksas būs ap 6,6 miljoniem latu, no kuriem 1,5 miljoni gulsies uz pašvaldības pleciem, bet pārējo finansēs Kohēzijas fonds. Ļoti grūti līdz

šim gājis ar Jaunmārupes ciemata iekļaušanos šajā projektā – tur vajadzētu uzlabot pakalpojumu līmeni kā apkures, tā kanalizācijas jomā, un tas tāpat kā pārējie ciemati ir iekļauts projektā, bet ir daudzi neatrisināti jautājumi.

Tālāk runājot par infrastruktūru, nevar nepieminēt ceļus. Neskatoties uz to, ka 2006. gadā sakarā ar pagastmājas piebūves būvniecību ceļu uzturēšanai bija iedalīts daudz mazāks budžets, strādāts ir daudz, lai pie šāda satiksmes intensitātes un slodžu, ko rada smagsvara būvniecības teh-

nika, pieauguma, uzturētu mūsu ceļus un ielas braucamā stāvoklī. Ne par velti mūsu vides inženier Marija Ivdre saņēma atzinību arī rajona mērogā. Ja pašvaldība savus līdzekļus varēja novirzīt galvenokārt ceļu uzturēšanai, tad 3 kopprojektos ir uzlabots ceļu stāvoklis un vairākus ceļu posmus ir noasfaltējuši investori. Pateicoties NATO samitam esam tikuši pie vesela kilometra noasfaltēta C-19 ceļa.

Jaunajā budžetā infrastruktūrai jāklūst par vienu no prioritātēm. Budžeta pieprasījumā ir vairāki priekšlikumi būtiskiem uzlabojumiem ceļu jomā, paredzams, ka tam tiks iedalīti līdzekļi. Gaidot Daugavas ielas rekonstrukciju no Rīgas robežas līdz Mārupītes gatvei (tas ietverts Satiksmes ministrijas 2007. gada plānā un pagaidām mums nav pamata šaubīties, ka tūlīt tiks izsludināts konkurss uz šī valsts ceļa posma izbūvi), mums jāsavēd labā kārtībā svarīgākie ceļi, pa kuriem novirzīt satiksmi šo darbu laikā: Liliju, Lielā un citas ielas.

Iedzīvotājus varētu interesēt arī ielu apgaismojuma risinājumi. Pagājušajā gadā, ieguldot ap 28 tūkstošiem latu, tika realizēti 10 projekti, no tiem lielākie: Neļķu ielā, Meldriņu ielā posmā pie Mārupes kapiem, Mēmeles ielas posmā, Egļu un Pilādžu ielās iekārtotas jaunas līnijas, Ievu, Nerīņas un Ošu ielā veikti apgaismojuma uzlabošanas un sakārtošanas darbi.

Nobeigums 5. lpp. ▶▶▶

Mārupes pagasta padomes SĒDE Nr. 13 – 2006. gada 20. decembrī

Darba kārtībā 27 jautājumi.

Nekustamā īpašuma jautājumi

Mārupes pagasta padome (MPP) nolēma:

42 "Mārupes pagasta saimniecības "Dzeņi" detālais plānojums";

- piekrist zemes sadalīšanai piecos gadījumos;
- koriģēt zemes robežu vienā ga-

• ievēlēja a/s "Mārupes komunālie pakalpojumi" padomi šādā sastāvā: a/s "Mārupes komunālie pakalpojumi" padomes priekšsēdētājs Jānis Lagzdkalns, a/s "Mārupes komunā-

nis (SIA projektēšanas un būvniecības firma "EJA" arhitekts), Līga Kadiģe (Mārupes pagasta padomes priekšsēdētāja), Ivars Punculis (Mārupes pagasta padomes priekšsēdētājas vietnieks), Raitis Jirgensons (Mārupes pagasta padomes izpilddirektors), Anatolijs Latoškins (būvuzraugs);

• izveidoja VAS "Starptautiskā lidosta "Rīga" tehnikas novietojuma un pārbaudes nojumes" pieņemšanas komisiju: komisijas priekšsēdētājs: Jānis Lībietis (Mārupes pagasta padomes būvinspektors), komisijas locekļi: Aida Lismane (Mārupes pagasta būvvaldes vadītāja), Helēna Endriksone (Valsts būvinspekcijas priekšnieka vietniece), Margarita Zarenkova (SIA "ProjektsZ" arhitekts), Dzintars Pomers (VAS "Starptautiskā lidosta "Rīga" valdes priekšsēdētājs);

• izveidoja VAS "Starptautiskā lidosta "Rīga" VIP kompleksa paplašināšanas" pieņemšanas komisiju: komisijas priekšsēdētājs: Jānis Lībietis (Mārupes pagasta padomes būvinspektors), komisijas locekļi: Aida Lismane (Mārupes pagasta būvvaldes vadītāja), Helēna Endriksone (Valsts būvinspekcijas priekšnieka vietniece), Andris Kronbergs (SIA projektēšanas birojs "ARHIS" arhitekts), Dzintars Pomers (VAS "Starptautiskā lidosta "Rīga" valdes priekšsēdētājs);

• izskatīt SIA "Sabiedrība Mārupe" 07.12.2006. līguma projekta pavadvēstuli par sadarbības līguma slēgšanu starp SIA "Sabiedrība Mārupe" un Mārupes pagasta padomi par ugunsgrēku novēršanu, nolēma sadarbības līgumu par ugunsgrēku novēršanu starp SIA "Sabiedrība Mārupe" un Mārupes pagasta padomi atkārtoti izvērtēt attīstības komitejas sēdē janvārī;

• piekrita privātpersonām izņemt reģistrācijas apliecību individuālam darbam: auto remonta pakalpojumiem, transporta pakalpojumi ar kravas automašīnu, lietišķās mākslas izstrādājumu izgatavošanai, metinātāja pakalpojumiem un metālizstrādājumu izgatavošanai un realizācijai, manikīra un pedikīra pakalpojumiem, austro izstrādājumu izgatavošanai, konsultācijām finanšu un nekustamo īpašumu jomā, grāmatvedības pakalpojumu sniegšanai, stikla dekoru izgatavošanai, vieglo automašīnu riepu montāžai, balansēšanai un remontam, licenci taksometra pakalpojumiem ar vieglajām automašīnām, masiera pakalpojumiem, apģērbu šūšanai, dziednieka ekstrases pakalpojumiem;

• nolēma dzēst SIA "SVIKTA" (reģ. Nr. 40003441714, juridiskā adrese: Rīga, Vaļņu iela 5/1-2) un "SIA BARKLI" (reģ. Nr. 40003310215), juridiskā adrese Rīga, Krišjāņa Valdemāra iela 149-101) pašvaldības budžeta iekasējamā iedzīvotāju ienākuma nodokļa parāda summu.

Par Mārupes pagasta padomes īpašumā esošo komunālās saimniecības infrastruktūras objektu nomas līgumu pagarināšanu

Mārupes pagasta padome nolēma:

1. Atcelt:

1) Mārupes pagasta padomes 2006. gada 26. septembra sēdē (prot. Nr. 10, 7. p.) pieņemto lēmumu "Par Mārupes pagasta infrastruktūras objektu apsaimniekošanu" ar kuru tika nolemts Mārupes pagasta komunālās saimniecības infrastruktūras objektus nodot pašvaldības kapitālsabiedrības a/s "Mārupes komunālie pakalpojumi" apsaimniekošanā.

2) Mārupes pagasta padomes 2006. gada 22. novembra sēdē (prot. Nr. 12, 32. p.) pieņemto lēmumu "Par līguma slēgšanu starp a/s "Mārupes komunālie pakalpojumi" un SIA "Sabiedrība Mārupe", ar kuru tika nolemts a/s "Mārupes komunālie pakalpojumi" bezmaksas lietošanā nodotos komunālās saimniecības infrastruktūras objektus nodot tālāk SIA "Sabiedrība Mārupe" lietošanā par maksu.

2. R. Jirgensonam līdz 2006. gada 29. decembrim pagarināt Mārupes pagasta padomes un SIA "Sabiedrība Mārupe" 2001. gada 12. martā noslēgtos līgumus par komunālās infrastruktūras objektu iznomāšanu uz termiņu līdz visu Administratīvajā rajona tiesā SIA "Sabiedrība Mārupe" ierosināto lietu par komunālās infrastruktūras objektu privatizācijas atteikumiem pārsūdzēto lēmumu izskatīšanai un spriedumu likumīgā spēkā stāšanās brīdī, nosakot nomas maksu 500 latu + 18 % PVN gadā par katrā līgumā noteikto līguma priekšmetu.

3. R. Jirgensonam slēgt vienošanos ar SIA "Sabiedrība Mārupe" par komunālās saimniecības infrastruktūras objektu izmantošanas apmaksu laika periodā no 2006. gada 1. septembra līdz 2001. gada 12. martā noslēgtā līguma pagarināšanai saskaņā ar minētajos līgumos noteikto maksu 100 latu + 18 % PVN gadā.

Darba uzd. Nr.	Nosaukums	Teritorijas robežas	Kopējā platība
2006/62	Saimniecības "Viksnas-A" teritorijai	Sauszemes robežas starp saimniecību "Viksnas-A" un "Bulduri", starp saimniecību "Viksnas-A" un "Bulduri-1" – Zeltiņu iela, starp saimniecību "Viksnas-A" un nekustamo īpašumu Zeltiņu iela 115, starp saimniecību "Viksnas-A" un nekustamo īpašumu Meldriņu iela 61, starp saimniecību "Viksnas-A" un nekustamo īpašumu Meldriņu iela 59, starp saimniecību "Viksnas-A" un nekustamo īpašumu Meldriņu iela 53, starp saimniecību "Viksnas-A" un nekustamo īpašumu Meldriņu iela 51, starp saimniecību "Viksnas-A" un "Viksnas"	Apmēram 3,48 ha
2006/63	Saimniecības "Ceri-2" teritorijai	Sauszemes robežas starp saimniecību "Ceri-2" un Rīgas pilsētas mežu fonds starp saimniecību "Ceri-2" un "Vecbridagi-A" – meliorācijas novadgrāvis N-10	Apmēram 13,6 ha
2006/64	Lejaszeltiņu iela 1; Lejaszeltiņu iela 2; Lejaszeltiņu iela 3; Lejaszeltiņu iela 4; Lejaszeltiņu iela 5; Lejaszeltiņu iela 6; Lejaszeltiņu iela 7; Lejaszeltiņu iela 9 teritorijai	Meliorācijas novadgrāvis N-42 – sauszemes robežas starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 1 un saimniecību Tiraines dārzs-3, starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 3 un saimniecību Tiraines dārzs-3, starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 5 un saimniecību Tiraines dārzs-3, starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 7 un saimniecību Tiraines dārzs-3, starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 7 un saimniecību "Trenči", – starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 9 un saimniecību "Trenči", starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 9 un saimniecību "Grantiņi -1", starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 6 un saimniecību "Grantiņi -1", starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 4 un saimniecību "Grantiņi -1", starp nekustamo īpašumu Lejaszeltiņu iela 2 un saimniecību "Grantiņi -1"	Apmēram 1,2108 ha
2006/65	Nekustamā īpašuma Mauriņu iela 19 teritorijai	Trenču iela – sauszemes robežas starp nekustamo īpašumu Mauriņu iela 19 un saimniecību "Aizstrauti-1", starp nekustamo īpašumu Mauriņu iela 19 un Mazā Dravnieku iela 1, starp nekustamo īpašumu Mauriņu iela 19 un Mazā Dravnieku iela 2, starp nekustamo īpašumu Mauriņu iela 19 un saimniecību "Aizstrauti", starp nekustamo īpašumu Mauriņu iela 19 un Gaujas iela 17, starp nekustamo īpašumu Mauriņu iela 19 un saimniecību "Aizstrauti"	Apmēram 1,5022 ha

- sākt detālā plānojuma izstrādi;
- atteikt detālplānojuma uzsākšanu, mainot Mārupes pagasta teritorijas plānojumu 2002. – 2014. gadam, pamatojoties uz MK noteikumu Nr. 883 "Vietējās pašvaldības teritorijas plānošanas noteikumi" 7. pantu * saimniecībai "Dzelmes", * saimniecībai "Purgaiļi-1", * saimniecībai "Saulgriezes";
- nodot sabiedriskajai apspriešanai un atzinumu saņemšanai zemes gabala "Mežāres" 1. zemes vienības un 2. zemes vienības, zemes gabala "Dienvidnieki", zemes gabala "Gruntes", zemes gabala "Silkalni-1", zemes gabala "Vazdiķi-B" un "Tulpes", * zemes gabala "Gaidžūnas-C" detālplānojuma pirmo redakciju sabiedriskajai apspriešanai un atzinumu saņemšanai;
- nenodot zemes gabala "Spilvas" detālplānojuma pirmo redakciju sabiedriskajai apspriešanai un atzinumu saņemšanai, jo nav ievēroti pagasta apbūves noteikumi;
- apstiprināt izstrādāto detālo plānojumu 1. redakciju kā galīgo un pieņēma Mārupes pagasta saistošos noteikumus * Nr. 40 "Mārupes pagasta saimniecības "Megas muiža" detālais plānojums", * Nr. 41 "Mārupes pagasta saimniecības "Loka ceļš 6" detālais plānojums", * Nr.

- dījumā;
- piešķirt 38 juridiskās adreses pēc 22 iesniegumiem;
- noteikt apgrūtinājumus trim nekustamiem īpašumiem;
- noteikt zemes izmantošanas mērķi 3 nekustamajiem īpašumiem;
- atteikties no pirmpirkuma tiesībām uz 37 nekustamā īpašuma objektiem.

Dažādi

MPP: • apstiprināja finanšu komitejas iesniegto saistošo noteikumu Nr. 43 projektu "Grozījumi 2006. gada 25. janvāra saistošajos noteikumos Nr. 3 "Par Mārupes pagasta pašvaldības 2006. gada budžetu" (specifiskā budžets);

- apstiprināja Sociālo, izglītības, kultūras un sporta jautājumu komitejas iesniegto saistošo noteikumu Nr. 44 projektu "Par vienreizēja dzīvojamās telpas atbrīvošanas pabalsta piešķiršanas kārtību un apmēru";
- saskaņā ar Bāriņtiesu likuma 2. panta 1. daļu un likuma pārējas noteikumu 5. punktu, nolēma pārdevēt Mārupes pagasttiesu par Mārupes pagasta bāriņtiesu no 2007. gada 1. janvāra;
- anulēja ziņas par piecu Mārupes pagastā deklarēto iedzīvotāju dzīvesvietu;

lie pakalpojumi" padomes priekšsēdētāja vietnieks Ivars Punculis, a/s "Mārupes komunālie pakalpojumi" padomes loceklis Andris Belousovs;

• apstiprināja instrukciju "Kārtība bērnu uzņemšanai 1. klasē Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestādēs";

• nolēma organizēt cenu aptauju "Skolēnu pārvadāšana 2007. gadā"; cenu aptaujas komisija: R. Jirgensons – iepirkumu komisijas priekšsēdētājs, komisijas locekļi: R. Kausiniece (galvenā grāmatvede), I. Punculis (padomes priekšsēdētāja vietnieks), N. Orleāns (deputāts), J. Lagzdkalns (deputāts), komisijas sekretāre: I. Ķemere;

• piešķīra Mārupes pagasta padomes Atzinības rakstu Nr. 26 ar naudas balvu Jānim Ozolam par ilggadīgu ieguldījumu un aktīvu piedalīšanos Mārupes pagasta sabiedriskajā darbā;

• izveidoja Mārupes pagasta padomes ēkas piebūves pieņemšanas komisiju: komisijas priekšsēdētājs: Jānis Lībietis (Mārupes pagasta padomes būvinspektors), komisijas locekļi: Aida Lismane (Mārupes pagasta būvvaldes vadītāja), Helēna Endriksone (Valsts būvinspekcijas priekšnieka vietniece), Edgars Dze-

PALDIES

Mārupes pagasta padome saņēmusi ziedojumu no SIA "OK Būvmateriāli" 2000 latu apmērā pirmsskolas izglītības iestādes "Lienīte" piekļuves sistēmas izveidei.

Līdz 16.01.2007. ziedojumu kontā totalitāro režīmu upuru piemineklim ieskaitīti 1096,83 latu.

PAZIŅOJUMI

No 15. janvāra sākas bērnu uzņemšana 1. klasēs 2007./08. mācību gadam Mārupes pagasta skolās. Ar instrukciju "Kārtība bērnu uzņemšanai 1. klasē Mārupes pašvaldības vispārējās izglītības iestādēs" var iepazīties "Mārupes Vēstu" decembra 2. numurā, kas iznāca 23. decembrī un ievietotas www.marupe.lv, sadaļā "Jaunumi" – "Mārupes Vēstis".

Mārupes pagasta SOCIĀLAIS DIENESTS lūdz pārreģistrēties vai pieteikties

- 1) cilvēkus ar īpašām vajadzībām,
- 2) bērnu invalīdu vecākus,
- 3) vientuļos pensionārus,
- 4) politiski represētās personas
- 5) Černobiļas avārijas seku likvidācijas dalībniekus,
- 6) Afganistānas kara dalībniekus.

Šie dati nepieciešams datu bāzes izveidei, lai maksimāli operatīvi sniegtu informāciju, palīdzību un varētu plānot sociālās sfēras attīstību, ņemot vērā iedzīvotāju vajadzības.

Esiet atsaucīgi – dzīves kvalitāti nevar uzlabot, slēpjoties no savām problēmām. Bieži pietiek ar niecīgu atbalstu, lai apkārt atkal iemirdzētos košas krāsas.

Mārupes sociālais dienests – Mārupes pagasta padomē,
Daugavas ielā 29-10, tālrunis 7149869.

Ziedojumu konts Mārupes pagasta totalitāro režīmu upuru piemiņas vietas izveidei

Ja vēlaties un varat sniegt savu materiālo atbalstu šīs piemiņas vietas izveidei pie Mārupes kapiem, naudu varat ieskaitīt:

AS "Baltic Trust Bank"
LV26BTR0051J02184601

1991. gada barikāžu dalībnieku Mārupes biedrība
Reģ. Nr. 40008089018

Ziedojums totalitāro režīmu upuru piemineklim

Aicinu atsaukties Černobiļas avārijas seku likvidatorus, Afganistānas un citu karadarbību dalībniekus, tostarp pēdējo gadu starptautisko militāro operāciju dalībniekus, iespējamai sabiedriskās organizācijas dibināšanai.

Andris, tālrunis 29256211.

Jaunmārupes sākumskola aicina darbā:

- Logopēdu no 01.02.2007.
  - Pirmsskolas izglītības skolotāju no 15.08.2007.
  - Sākumskolas skolotāju no 15.08.2007.
- CV sūtīt uz e-pastu: jmsk@inbox.lv vai faksu 7933599.
Informācija pa tālruni 7933628.

IZGLĪTĪBAS IESTĀDĒS

Sniegavīri gaida ziemu

Ir sācies jaunais gads – ar cerībām sajūst balto sniegu, ar ilgām pēc pūkainajām, skaistajām sniega pārslām, kuras krit pāri pasaulei, atnesdamas prieku, jaunus sapņus un brīnumus.

Sakarā ar dīvainajām un neierastajām dabas parādībām decembra mēnesī, bērniem ir izpalikuši ziemas prieki – slēpošana, vizināšanās ar ragaviņām, pikošanās Ziemassvētku brīvdienā laikā. Bet, neskatoties uz to, viņi ir atgriezušies skolā atpūtušies, dzīvespriecīgi, enerģijas un uzņēmības pilni.

Svētki ir pagājuši, un skolas vestibilā "Baltās pilsētas" vietā mūs visus priecē skaisti un balti

sniegavīri, kuri izstiepuši savus sarkanos degunus, kautrīgi vēro visus garāmgājējus – pirmsskolas audzēkņus, vecākus, ciemiņus un visus skolēnus.

Brīvdienā laikā kopā ar saviem vecākiem sākumskolas skolēni veidoja un izgatavoja dažādus sniegavīrus. Var tikai apbrīnot un priecāties par bagāto izdomu, par katra sniegavīra vienreizīgumu un skaistumu, par dažādo materiālu (papīra, audumiem, putuplasta u.c.) izmantošanu, lai realizētu šo ideju. Paldies visiem, kas atbalstīja un piedalījās šīs idejas realizēšanā un īstenošanā. Arī otrā stāva gaiteni var apskatīt sniegavīrus

un gūt dažādas idejas to izgatavošanā.

Lai arī ziema vēl kavējas laukā, mūsu skolā tā ir ienesusi savu elpu un vienreizīgumu sniegavīru veidolā. To visu papildina sniegpārslas, kuras gatavot aicināti visi sākumskolas skolēni.

"Nekavējies, labo ziemiņ, sniegu, ledu līdzī nes!

Būsi mīļš un gaidīts ciemiņš, lūdzu to zēni, meitenes."

Lai šis otrais mācību pusgads visiem skolēniem, skolotājiem un vecākiem būtu sekmīgs, veiksmīgs un panākumiem bagāts.

Jaunmārupes sākumskolas bibliotekāre Zinaīda Spāde

Mārupes straujā attīstība turpinās

◀ ◀ ◀ Sākums 3. lpp.

Šogad pieprasījums par apgaisojuma ierīkošanu vai uzlabošanu iesniegts 35 ielām, kam kopā nepieciešami ap 100 tūkstošiem latu.

Nozīmīgs 2006. gads bijis arī sociālo jautājumu jomā. Gada sākumā tika izveidots Sociālais dienests, kuru vada Anita Grope. Izveidota jauna štata vieta un pieņemts darbinieks, daudz strādāts pie problēmu padziļinātas apzināšanas un dokumentu – saistošo noteikumu izveides. Atbilstoši likumdošanai, kas nosaka sociālo darbinieku skaitu uz iedzīvotāju skaitu, šogad tiks pieņemti vēl 2 darbinieki (no tiem viens – speciālists darbam ar ģimenēm), kā arī darbs tiks decentralizēts – viņi vairāk strādās uz vietas arī mūsu pārējos trīs ciematos.

Ciešā saistībā ar sociālo dienestu strādāja arī Mārupes pagasttiesa, kas kopš 1. janvāra ir pārdēvēta par bāriņtiesu. Gribu

uzteikt pagasttīstas (bāriņtiesas) priekšsēdētājas Nadīnas Milleres aktīvo darbu – šķiet, ka neviens problēmbērns Mārupes pagastā nav atstāts novārtā, sniegta palīdzība visiem, kam tā bijusi nepieciešama, daudzi vecāki ir pateicīgi. Ir noslēgts līgums ar psihologu, kas palīdz darbā ar pusaudžiem, pagasttīstas darbinieki piedalījušies izglītības iestāžu sapulcēs, veidojot saikni ar tām un izskaidrojot sava darba specifiku.

Izglītības iestādēs vasarā veikti nepieciešamie remontdarbi: Mārupes vidusskolā izremontēti divi gaiteni, Tiraines bērnudārzā – divas grupu telpas, kas ļāva atvērt arī vienu jaunu grupu.

Var tikai iepriecināt fakts, ka gandrīz 300 bērni ir iesaistījušies mūsu apmaksātajās sporta nodarbībās – pagasts algo 10 augstas klases trenerus. Mums nav sporta skolas, bet rezultāti rāda, ka arī pulciņos var sasniegt labu līmeni – vairāki Mārupes bērni

pagājušajā gadā tika uzaicināti uz treniņnometnēm atlasei Latvijas kadetu izlasēs. Šo darbu un tradicionālos masu sporta pasākumus turpināsim, kā arī, ja būs pieprasījums un treneru piedāvājums, izskatīsim nepieciešamību un iespēju papildināt sporta veidus ar jauniem.

Kā ik gadu, Mārupes pagastu aiz tā robežām pārstāvēja kultūras nama pašdarbnieki – vidējās paauzdes dejojāji viesojās tālajā Nepālā un jauktais koris "Mārupe" – Spānijā. Latvijā koncertēja "Mazā sirds". Esam jau pieraduši, ka rajona skatēs labi startē visi mūsu kolektīvi, tāpēc vēl viņiem jaunus – arvien augstākus sasniegumus.

Janvāra beigās, februāra sākumā tiks apstiprināts Mārupes pagasta padomes 2007. gada budžets, kura projektā ir iekļautas visas izteiktās iedzīvotāju vēlnes. Pagasta padomes speciālistu pieprasījumi vairākas reizes pārsniedz mūsu budžeta iespējas (piemēram,

ceļu uzturēšanas un izbūves darbus vien ideāli varētu veikt par diviem miljoniem latu!), tomēr tas liecina nevis par pašvaldības speciālistu "gaisa pilīm", bet tālejošu pagasta attīstības redzējumu. Diemžēl atkal vairāk par miljonu latu mums jāiemaksā pašvaldību izlīdzināšanas fondā.

Gribu pateikties visiem Mārupes pagasta padomes speciālistiem par intensīvo un profesionālo darbu pagājušajā gadā un novēlēt turpināt to tikpat aktīvi

mūsu saliedētajā kolektīvā! Mēs būsim atvērti pret iedzīvotājiem, turpināsim pilnveidot savu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti un aicinām Jūs – mārupiešus – aktīvi palīdzēt šajā darbā ar ieteikumiem vai konstruktīvu kritiku, būt sava pagasta patriotiem, kā arī griezties pie mums problēmsituācijās – mēs vienmēr centīsimies palīdzēt ar padomu vai risinājumiem.

Veiksmīgu jauno – 2007. – gadu!"

Sagatavoja Zanda Melkina

Kad teitoņu sirdis ķēra strēlnieku bultas

1989. gads. Fotogrāfs Valdis Paeglis ar lāpnešiem.

Pirmajos gados mārupieši piemiņas skrējienā devās no Mārupes vidusskolas.

1999. gads. Ar riteņiem uz Ložmetējkālnu devās M. Kurpnieks, U. Dirvēns, K. Tervits (veica 35 km), I. Lipajs, J. Lagzdkalns (juniors) un atbalstītāji J. Lagzdkalns (seniors), J. Palanskis, A. Tervits.

J. Lagzdkalns, R. Januškevičs, A. Rencis Brāļu kapos Rīgā.

Tālajos Pirmā pasaules kara gados daudz runāja un rakstīja par latviešu strēlniekiem. Visa Eiropa apbrīvoja viņu varonīgo cīņu. Latviešu tautai pirmo reizi ausa cerība par brīvu Latviju. Kara ziņotāji un pārstāvji ieradās kauju vietās, lai savām acīm pārliecinātos, lai vēstītu citiem par nezināmo mazo tautu, kurā pamodies tāds varoņgars. Un viņi apbrīvoja šos vīrus, kuri vakaros kauju starplaikos dziedāja savas smeldzīgās dziesmas un ar apbrīnojamo drosmi devās cīņās Nāves salā, pie Ķekavas, Tīrelpurvā un Ložmetējkālnā, visur, kur sauca latviešu bataljonus. Pat vācieši bija atzinuši, ka Rīgas frontē cīnās astoņas zvaigznes – latviešu bataljoni.

1916. gada Ziemassvētku kaujas bija lielākā militārā operācija Pirmā pasaules kara Ziemeļu frontes Rīgas iecirknī. Tās risinājās no 5. līdz 29. decembrim pēc vecā laika skaitīšanas stila vai no 1917. gada 5. līdz 11. janvārim pēc jaunā stila. Tas bija pareizticīgo Ziemassvētku laiks, savukārt vācieši savus Ziemassvētkus jau bija nosvinējuši un arī Jauno gadu sagaidījuši, jo dzīvoja pēc jaunā laika. Operācijas mērķis bija pārraut vācu fronti 30 km garumā no Lielā Tīreļa purva līdz Olainei, lai tālāk uzbruktu ienaidniekam Jelgavas virzienā. Strēlniekiem pirms kaujas tika solīts, ka pēc Jelgavas ieņemšanas sāksies Kurzemes atbrīvošana, kas latviešos iesvēla cīņas alkas, jo daudziem tā bija cīņa par dzimto māju atbrīvošanu, par ģimenes locekļu atgriešanos tajās no bēgļu gaitām. Un tā 1916. gada 23. decembrī, pēc j.s. – 5. janvārī, citos avotos – 7. janvārī (*“Ilustrēts žurnāls. 1920. gads”*) piecos no rīta strēlnieki Tīreļa purvos piepeši uzbruka pretiniekiem, pārraujot fronti. Operācija bija unikāla, jo pirmo reizi tika izmantota uzbrukuma taktika bez artilērijas sagatavošanas uguns. Baltajos maskēšanās tērpos tērptie 1. Daugavgrīvas pulka izlūki kapteiņa Fridriha Briēža vadībā jau trijos nakti izgriezta koridorus vācu dzeloņstieplu aizžogojumos. Kaut arī Briēža pulks savu operāciju veica sekmīgi, turpinot uzbrukumu, bez zaudējumiem un kļūmēm neiztika.

Tomēr pārējos sektoros visumā uzbrukumi bija veiksmīgi.

Kā vēlāk rakstīja pulkvedis Andrejs Auzāns: “Tā bija vislielākā krievu armijas uzvara Pasaules karā visā Rīgas frontē, un šī uzvara bija izcīnīta galvenā kārtā ar latviešu strēlnieku varonību. Bet par kādu cenu! Šajās kaujās krituši, ievainoti un pazuduši 132 latviešu virsnieki un 4950 ierindas strēlnieki. No otras puses, šīs kaujas stiprināja latviešu nacionālo un militāro pašapziņu. Tās deva militāru pieredzi daudziem latviešu virsniekiem, kas vēlāk tiem noderēja Brīvības cīņu laikā, izcīnot Latvijas neatkarību.”

Es dzīvošu, kaut miris

Ko domāja strēlnieki par saviem uzdevumiem un dzīvi, var spriest no kādas Jāņa Poriēša žurnālā “Latviešu strēlnieki” publicētas un arhīvos atrastas vienkārša strēlnieka vēstules: “Atgriežos uz turieni, kur nāvei spītē. Aiz manis paliek nespēks un lazaretis gulta. Aiz manis paliek tas, ko es nemīlu, bet arī tas, ko es visvairāk mīlu: dzimtenes sētu un zilo acu sapņaino skatu, kurš mani uzlūko zem kapa kopīņas Meža kapos... Nē! Viņu dēļ es dzīvošu mirdams, jo dzimtenes sēta bez latvju dēla asinīm nav dzimtenes sēta, un mīlas kvēlošais skats bez varonības nespēj degt. Viņam jābūt saulei, kas sasilda un ceļu rāda uz izeju, kur drupas par ciešāko pamatu kļūst, kur teitoņa sirdi ķer strēlnieka bulta! Brīnišķa ir latvju strēlnieka sirds. Te viņa dreb jaunības ilgu karstumā, te sapņo mīlas reiboni un beidzot dodas cīņas viesulī un sniedz dzimtenei upuri – dzīvību! Tā pēdējā gaita tā skaistākā, jo tai ceļā zied asins rozes, kuru ziedi mūžīgi nevist, bet zied, un ar savu dzīvošo smaržu atdzīvina nākotni un liek pukstēt daudzām jaunām sirdīm!”

Atmiņu nagliņas sājpu šķirstā vai jaunatnes atburšana

“Viņu dēļ es dzīvošu mirdams”. Vai šī jaunā puīša cerības ir piepil-

dijušās? Tie, kas bija Ložmetējkālnā šogad 6. janvāra vakarā, varēja pārliecināties, ka tauta nav savus varoņus aizmirsusi. Maztūreļis mirgoja, Aspazijas vārdiem “...Kā jaunās zvaigznes izkaltas/Mirdz spožas atmiņu nagliņas/Tam pagātnes sājpu šķirstam” Vēl nekad pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas šajā strēlnieku piemiņas svētbūrdī Ložmetējkālnā nebija redzēti tik daudz ļaužu, tik daudz jaunatnes. Skanēja dziesmas, dega lāpas un uguns kuri. Bez augstām valsts amatpersonām, bez garām runām... Bet vai tā būtu, ja visus šos atjaunotās neatkarības gadus šajā pusē nebūtu strēlnieku piemiņas uguns kuru sargātāji, ja nerositos Tīrelpurva piemiņas vietu saimnieks un dvēsele Voldemārs Birznieks, treneris un jaunatnes audzinātājs Juris Lukstiņš, enerģiskais un sportiskais Mārupes vidusskolas direktors Jānis Lagzdkalns, Babītes skolotāja Aina Kvēpa un vēl, un vēl. 1988. gadā biatlona trenera Jura Lukstiņa ierosmē aizsākās slēpojumi uz Ložmetējkālnu, dažus gadus vēlāk uz slēpēm kāpa Nacionālās aizsardzības akadēmijas virsnieki un kadeti, kuri uguni nesa līdz Antīņu kapiem. 1989. gadā Mārupes vidusskolas direktors Jānis Lagzdkalns kopā ar skolēniem, skolotājiem, pat veselām ģimenēm aizsāka skrējienus, nesot Latvijas karogu un lāpas, kas aizdegtas no Mūžīgās uguns Brāļu kapos. 1989. gadā, skrējējiem mainoties, tika veikti 35 km. Laika gaitā mainījās skrējiena garums, Lagzdkalna meita Dita un dēls Jānis izauguši, skolotājas Anitas Apines dēls Atis pēc NAA absolvēšanas jau uzdienējis kapteiņa pakāpē, bet strēlnieku piemiņas skrējienā visi atkal ir kopā. Tā jau kļuvusi par tradīciju. Šogad lielie un mazie mārupieši vispirms brauca uz Brāļu kapiem, kopā ar karavīriem iedēdza svečītes pie Mātes Latvijas tēla, tad aizdēdza liesmu no svētās uguns altāra, lai nestu to uz Ložmetējkālnu. Aspazija dažus gadus pēc Ziemassvētku kaujām strēlnieku piemiņai rakstīja: “...Tiek uguns augstāk kurta! /Kad sakaisis viss debess jums/Kūst nostu važu iekalums/Tiek tauta vaļā burta.”

Nereti dzirdam, ka jaunatne nepiedalās piemiņas pasākumos, ka tai neinteresē senie vēsturiskie notikumi, ka tā ir kā uzburta uz dažādiem savu talantu jau nopīpējušiem popdziedātājiem. Tā ierēdņi spriež, sēžot savos siltajos krēslos, un viņi nemaz nevar zināt, ka ir pedagogi, ir darba darītāji, kas jaunatnei atver acis, atbur to garīgi, un tajās iedēdza sajūsmu par vecvectēvu varonību.

...Un tur, Ložmetējkālnā, pēc daudziem gadiem sajutu to tautas vienotības un kopības sajūtu, kāda mums bija barikāžu laikā, un, ticot diviem lielajiem Aleksandriem – tā sauca uz varoņdarbiem streļkus.

Andris Kļaviņš

90. gadu otrā puse. Mārupieši ar Pirmā pasaules kara krievu vēstures kluba biedriem.

Atmiņu stāsti Ziemsvētku kauju piemiņai

Ziemsvētku kauju 90. gadadienas priekšvakarā Jelgavas rajona dome un Volgundes pagasts sarīkoja latviešu strēlnieku varonības atcerei veltītu konferenci. Tajā ar priekšlasījumiem uzstājās vēsturnieki, savas atmiņas šķetināja strēlnieku līdzgaitnieki un tie, kas sargāja, kopa un aicināja svētus turēt strēlnieku asinīm slacītos purvus un takas. Latviešu strēlnieki lējuši savas asinis un atdevuši dzīvību arī par Abreni, ko tagad politiķi ar vieglu roku pacelšanu grib atdot lielajam kaimiņam.

Tireļpurva baltais tēvs Voldemārs Birznieks:

“Šajās dienās esmu gara acīm pārlūkojis gan strēlnieku cīņas, gan to, ko mēs esam darījuši viņu nesto upuru piemiņai. Mangaļos ar Aizsardzības ministrijas līdzdalību atvērta ekspozīcija, atjaunota māja. Es būtu vēlējis citādāk, bet, paldies Dievam, ka tā. Kā daudziem zināms, mani kopā ar ģimeni izsūtīja četrdesmit pirmajā, prom sabiju septiņpadsmit gadus. Kad pārbraucu tēva sētā, mani cīņu biedri bija izkļūduši, daudzi bija aizgājuši leģionā. Ir laiks atcerēties, kad Tireļpurvā spēru pirmos soļus. Satiku vēl kādu cilvēku, kuram interesēja, kā izskatās Tireļpurvs. Tas bija 1968. gads. Mūsu rokās nonāca ģenerāļa Peniķa grāmata par Pirmo pasaules karu. Tajā bija kartes, un mums par pārsteigumu purvs vēl daudz ko bija saglabājis dabā, un mums nebija grūti orientēties pēc kartēm un skicēm. Kā šodien atceros – 1973. gada 25. martā, lai pieminētu izsūtītos, pulciņš vīru devāmies Tireļpurvā pie

Sarkanā grāvja un sākām atīrīt taciņu, lai izietu pa Vācu valni. 1978. gada 23. decembrī satikāmies pie Cenu mājām ar Imantu Ziedoni un domubiedriem. Dzejnieks interesējās, kur bija Jukuma Vācieša vadīto strēlnieku uzbrukuma vieta. Varēju parādīt virzienu, bet, maldoties pa mežu, nonācām līdz vācu līnijai. Tā arī atradām 5. pulka izejas pozīcijas. Vēlāk ar Kultūras fonda palīdzību tika savākti ap 40 000 rubļu, kurus uz pusēm sadalīja Ziemsvētku kauju vietu sakopšanai un Mazās Juglas cīņu vietām. Sākām ar strēlnieku pulku izejas pozīciju iezīmēšanu, uzstādot astoņus piemiņas akmeņus, kurus atveda no Vilces pagasta Kokmuižas deviņdesmito gadu sākumā. Vēlāk izveidoja arī piemiņas vietas abām brigādēm. Sarosījušies ir “Latvijas valsts meži”, ierīkojot ceļus no Kalnciema baznīcas līdz Mangaļiem un no pieturas “Indras”. Kādas ir ieceres? Ir izgatavotas piemiņas zīmes, kuras jāuzstāda, tāpat jāizveido iezīmētas takas, pa kurām izstāigāt purvu. Vēlētos, lai jaunatne tiktu ieinteresēta izzināt mūsu tēvu un vectēvu – strēlnieku un Brīvības cīņu dalībnieku vēsturiskās kauju vietas, viņu varonību, asinis izlolotos sapņus par brīvu valsti. Mūsu un mūsu jaunatnes pienākums ir nodot nākamajām paaudzēm viņu piemiņu, lai ar katru gadu janvārī Ložmetējkalnā iedegtos arvien vairāk ugunsūku.”

Strēlnieku meita un sieva Vera Gribača-Valtere:

“Mēs visi dzīvojam strēlnieku zemē, un mēs visi esam strēlnieku bērni, jo kurai dzim-

No kreisās Voldemārs Birznieks, aktrise Vera Gribača-Valtere un Mārupes vidusskolas direktors Jānis Lagzdkalns, kurš saņēma Valgundes pagasta padomes goda rakstu par ilggadīgu līdzdalību un skolu jaunatnes iesaistīšanu latviešu strēlnieku cīņu vietu sakopšanā, vēstures izzināšanā un tēvzemes patriotisma audzināšanā.

tai nav rados kāds no strēlniekiem? Mans papus – 8. Zemgales pulka strēlnieks, bieži mani mazu paņēma kukaragā un nēsāja. Par strēlniekiem viņš stāstīja maz, laikam atmiņas bija pārāk sūras. Vienīgi atceros viņa vārdus: “Es katru rītu aizstāigāju no Tireļpurva līdz Melnajai jūrai”. Es nevarēju saprast, kas tā par melnu jūru. Bet tas bija laiks, kad viņš pārnāca no strēlniekiem Aucē. Brīvajā laikā atnāca vīri, bijušie strēlnieki. Tēvs spēlēja ģitāru vai mandolinu, un viņi dziedāja savas smeldzīgās dziesmas. Viņu runās nedzirdēja vārdu – varonība. Viņi *aizstāigāja*, kā mēs tagad dziesmās dziedam – “pārstaigāja krievu zemi viksetiem zābakiem”.

Es esmu bagāta, jo man pieder Tēvu zeme un mīlestība. Es esmu laimīga, jo mana dzīve ir turpinājusies ar cilvēku, kurš

no Tireļpurva, no 5. Zemgales strēlnieku pulka ir aizstāigājis līdz simtgadei un mazliet pāri. Nevajag lūgt Dievu tad, kad tev iet grūti. Ēvalds mēdza teikt: “Ej, Dieviņ, Tu pa priekšu, Tev asāks zobentiņš!” Pastāstīšu par manu Tēvzemes mīlestības un uzticības mācību, ko man sniedza Ēvalds Valters.

1953. gada marts. Es biju jauna aktrise, šo to jau spēlējusi. Es ar lielu bijību skatījos uz dižajiem aktieriem – Dailes teātra kavalieriem no “Gesta Berlinga”. Viens no viņiem – Ēvalds Valters, reiz mani uzrunāja:

– Jūs sacījāt, ka esat strēlnieka meita?

– Jā, tēvs bija 8. pulkā.

– Ā, no tā skābeņu lasītāju pulka.

– Es – no 5. pulka. Vai jūs kādreiz Tireļpurvā esat bijusi?

– Nē...

– Tad aizbrauksim.

Es zināju, ka 5. pulku dēvēja par mīlestības pulku. Nodomāju: viņš ir mans kolēģis, vai nu man ko ļaunu nodarīs?

Kad mēs aizbraucām, mans kolēģis no Dailes teātra gāja Tireļpurvā pa grāvmālām, ciņiem, gar ierakumiem un kļušu stāstīja. Es turējos līdzās, kājas bija slapjas, šur tur vēl bija piesalis. Es nejutu aukstumu. Mēs gājām, gājām. Viņš rādīja, kur griezis dzeloņdrāts. Es ar savu iztēli jutu, ka Ēvalds Valters vairs nav man blakus, ka viņš ir tur, starp strēlniekiem. Un tad viņš apstājās pie kāda jauna kociņa, tā kā nodrebēja, aizgriezās un ilgi, ilgi lūkojās kaut kur... Nāca jau zilgana vakara nokrēsla pār Tireļpurvu, mēs apsēdāmies un viņš sacīja:

– Šeit vienmēr ir putenis, arī patreiz. Te guļ mani karavīri. Kad jūs te atbrauksiet, ejiet saudzīgi – te visur ir mūsu jauno puīšu sirdis.

Kā Ēvalds Valters svinēja Ziemsvētkus

Ik gadu 6. janvārī Ēvaldam Valteram uz rakstāmgalda bija egles zars, rupjmaizes šķēle, kafija, brūkleņu ievārījums, neliela pudelīte ar kādu stiprāku dzērienu un pāris sudraba bikeriši. Tie bija Valtera un viņa strēlnieku Ziemsvētki. Vienu sudraba bikeriši Ēvalds Valters savulaik uzdevināja dzejniekam Valdim Rūjam, kas reiz pie piemiņas ugunsūka grasījies iedzert strēlnieku dvēseļu mieram no plastmasas trauciņa. Sudraba relikvija no simtgadīgā strēlnieka tagad dzejniekam vienmēr ir līdzī brīžos, kad var paredzēt tā nepieciešamību.

Andris Kļaviņš

Unikāls militārās fortifikācijas ansamblis

Pirmā pasaules kara laikā vācu armija frontes iecirkni pie Valgundes pagasta “Mangaļu” mājām ieņēma 1915. gada oktobra otrajā pusē un, nespējot turpināt uzbrukumu Rīgas virzienā, sāka frontes nocietināšanas darbus pāri Tireļu purvam uz Olaini. Purvainā teritorija neļāva būvēt tradicionālos zemē iedziļinātos nocietinājumus, tādēļ gandrīz 30 km garumā vācieši pirmās nocietinājumu līnijas izveidošanai uz baļķu pamata uzbēra zemes valni, kas vietām pārsniedza pat 2,5 metru augstumu, tā iekšpuse un ārpusē tika nostiprināta ar baļķiem un dēļiem. Vaļņa priekšpusē tika izrakts plats grāvis, bet grāvja priekšpusē nodrošināta ar dzeloņdrāšu aizsargojumiem vairākās joslās.

Aiz pirmās līnijas atrodošās blindāžas vai no dzelzsbetona būvētās blokmājas katra kalpoja kā atsevišķs nocietinājuma elements.

Pamatīgie nocietinājumi ļāva tos aizsargāt ar salīdzinoši nelieliem spēkiem. Savukārt starp šīm nepārtrauktajām nocietinājumu līnijām tika izbūvēti spēcīgi atbalsta punkti, kuros bez tieši saimniecisku vajadzību nodrošināšanai būvēm atradās arī tādas frontes līnijai neparastas būves kā teātris, klubs un baznīca. Tādi atradās arī Mangaļu mājas tuvumā.

Arheoloģiskajos izrakumos konstatētais vaļņa platums pie „Mangaļiem” ir 2,5 m, un nocietinājumi bija aizsargāti ar trīs dzeloņdrāšu aizsargjoslām katra vairāku metru platumā. Šeit esošie nocietinājumi tika izbūvēti kā īpaši spēcīgs nocietinājumu mezgls. Tādi vāciešiem plašajā Ziemassvētku kauju sektorā bija divi – Ložmetējkalnā un Mangaļu rajons.

Ziemassvētku kauju 90 gadu atceres pasākumu ietvaros visi intere-

senti tika aicināti apmeklēt Latvijas Kara muzeja filiāli „Ziemassvētku kauju muzejs”, kas atrodas Valgundes pagastā. Tā teritorijā, autentiskā vietā – tiešā „Mangaļu” mājas tuvumā – ir redzamas vācu fortifikācijas būvju paliekas un rekonstruēts nocietinājumu sistēmas posms, jo tieši tur atradās Pirmā pasaules kara frontes līnija un notika leģendārās Ziemassvētku kaujas.

6. janvārī apmeklētājus sagaidīja muzeja gidī – latviešu strēlnieki un kopā ar viņiem varēja izstāigāt nocietinājumus, vācu blindāža padzert tēju un doties pārgājienā uz piemiņas zīmi „Zobens” – 6 metrus augsto priedes koka zobenu, kas simbolizē vietu, kurā latviešu strēlnieki pārcirta vācu aizsardzības līniju. Zime uzstādīta 1993. gada 9. janvārī. Muzeja telpās bija iespēja aplūkot jaunizveidoto izstādi „Latviešu strēlnieku Ziemassvētku kaujas”.

Ziemassvētku kauju vietās var apskatīt piemiņas akmeņus, kas uzstādīti visu latviešu strēlnieku pulku pulcēšanās vietās pirms kaujām. Savukārt Ložmetējkalnā 2005. gadā Valsts mežu aģentūra uzbūvējusi jaunu skatu torni. Ziemassvētku kauju vietu saglabāšanu Tireļpurva apkārtnē 6612 ha platībā nosaka Ministru kabineta “Noteikumi par īpaši aizsargājama

Latviešu strēlnieki Pirmajā pasaules karā.

VIEDOKLIS

Oktoobra "Mārupes Vēstis" tika publicēti divi deputātu viedokļi "Kas notiek Mārupē?", – N. Orleāns un "Iedzīvotājiem jāzina, kur tiek izlietoti nodokļi" – deputātu grupa: Liga Kadīge, Inese Tone, Ivars Punculis, Andris Beloušs, Eduards Gribovskis, Jānis Lagzdakns. Toreiz vērtējumu par radušos situāciju pagasta padomē neizteica deputāts Modris Spugis, kurš savu skatījumu uz dažādām problēmām mārupiešiem vēlas darīt zināmu, sākoties jaunam gadam.

Mārupiešus grib dalīt kolhozniekos un iedzīvotājos

Pagasta padomes deputāti sēžu laikā spēj vienoties par daudziem jautājumiem. Taču nespēj katru dienu izsekot pašvaldības algotās amatpersonas – izpilddirektora dienīšķajām aktivitātēm. Nereti viņa vienpersoniski pieņemtie lēmumi nodara ne tikai kaitējumu privātuzņēmumiem, bet arī pagasta iedzīvotājiem kopumā.

Sevišķi asi to pēdējā laikā izjūt SIA "Sabiedrība Mārupē". Piemēram, aizvadītā gada 10. novembrī pagasta padomes izpilddirektors Raitis Jirgensons oficiāli paziņoja, ka pašvaldība neapmaksās izdevumus 4800 latu apmērā, kas radušies 2006. gadā saimniecības ugunsdzēsējiem, likvidējot ugunsgrēkus pagasta teritorijā. Mūsu vīri desmit mēnešos ar saimniecības iegādāto tehniku likvidēja divdesmit divas ugunsnelaimes – glābjot gan mežus, gan ēkas, gan mārupiešu mantu.

Izpilddirektors atteikumu apmaksāt rēķinu pamato ar to, ka 2002. gadā noslēgtais sadarbības līgums ar saimniecību zaudējis spēku. Protams, atzīstam, ka mūsu darbinieku neuzmanības dēļ līgums netika pagarināts, sākot ar 2006. gada 1. janvāri, taču visas vecajā līgumā paredzētās saistības ugunsdzēsēji turpināja pildīt.

Un, tā kā līgumu slēdz divas puses, tad tikai koleģiāli būtu bijis, ja par tā pagarināšanu atcerētos otra puse – pašvaldība. Kaut vai, uzzinot par traģēdiju Vangažos, kur neilgi pēc ugunsdzēsēju vienības likvidācijas ugunsgrēkā bojā gāja cilvēki.

Varbūt izpilddirektoram šķiet, ka, neapmaksājot rēķinu, tiek ietaupīti pašvaldības budžeta līdzekļi? Taču, nedaudz parēķinot, ikvienam kļūtu skaidrs, ka apmaksai uzrādītā summa sedz tikai nelielu daļu no tehnikas lietošanas vērtības un komandas uzturēšanas izdevumus, kuri ir tādi paši mārupieši kā tie, kurus viņi glābj no ugunsnelaimes. No minētā izriet, ka turpmāk ugunsnelaimju gadījumā jāgriežas pie R. Jirgensona kunga personīgi.

Savdabīgie rīkojumi

Septembrī SIA "Sabiedrība Mārupē" saņēma izpilddirektora un speciālistu parakstītu aktu. Tajā strikta norāde: salabot pašvaldībai piederošo 4,6 km garo ceļu posmu Misiņi-Peles. Ne likumā par pašvaldībām, ne autoceļu likumā šādu prasību atrast nevar: vietējie ceļi kārtībā jāuztur pašai pašvaldībai, vienalga, vai pa tiem brauc ierēdņa auto, vai pieļaujamai kravnesībai atbilstošs ritenraktors. Cita lieta, ka pagasta amatpersona saimniecībai inkriminē pavisam citas nodarbes

uz minētā ceļa. Citēju: "...mēslojuma un iegūtās ražas transformēšanu".

Tiesa, lielākā daļa no lauksaimniecības uzņēmumā strādājošiem gandrīz 500 cilvēkiem ir kādreizējie kolhoznieki. Bet, nūdien, ar mēslu un ražas transformēšanu jeb pārveidošanu uz ceļa Misiņi-Peles nenodarbojas. Saimnieciskajām funkcijām paredzētas citas telpas un teritorijas.

Tomēr jāatzīst, ka pēdējā laikā pagasta iedzīvotāju kopmantas neizšķērdēšanas vārdā saimniecība tiek spiesta atteikties no savulaik pašu spēkiem radītā. Nerunāsim par netieši atņemtajām tiesībām pārvadāt pagasta skolas bērnus, nepiedāvājot mums iespēju piedalīties cenu aptaujā.

Atgādināsim tikai par kādreizējo saimniecības dispēčerdienesta ēku, kur tagad ierīkota Mūzikas un mākslas skola. Pirms to pārdot pagasta pašvaldībai, saimniecības kapitāla daļu turētāji bažījās, vai šāda pretimnāksēja jaunmārupiešu jaunajai paaudzei novedīs pie aizlieguma pašiem iekļūt blakus esošajās mehāniskās darbnīcās un transporta parkā.

Toreizējais pagasta padomes priekšsēdētājs Mārtiņš Bojārs klātesošos nomierināja – būs mierīga līdzspastāvēšana, jo kultūras centrs pagasta iedzīvotājiem ir tikpat nepieciešams kā lauksaimniecības uzņēmumam iebrauktuve savā teritorijā.

Diemžēl solījuma izpildes pēctecība nesekoja. Tāpēc saimniecībai atkal jātērē savi līdzekļi, lai ierīkotu jaunu iebrauktuvi savā teritorijā. Turklāt nāksies nozāgēt lielas priedes Mazcenu alejas un Ošu ielas krustojuma trīsstūrī.

Saimniecības ļaudis, kuri tie paši mārupieši vien ir, tagad saka – vajadzēja to mūsu ēku pagastam tikai iznomāt.

Nekaunīguma anatomija

Tikko no amata atrīvotais pagasta padomes priekšsēdētājs Normunds Orleāns pērnā gada oktobra "Mārupes Vēstis" nosauca par nekaunīgu saimniecības iesniegto prasību privatizēt ap 50 ha pašvaldībai piederošo zemju. Bet kāpēc lai mēs to nedarītu, ja uz un zem tās atrodas par saimniecības līdzekļiem būvētā komunālo pakalpojumu infrastruktūra – tīkli, ietaises, ēkas? Kādreiz lietošanā bija ~ 3000 ha, bet tagad īpašumā pieder tikai 490 ha.

Jābrīnās drīzāk būtu par ko citu. Proti, pagasta algoto augstāko amatpersonu vēlmi visu mums atņemt. Kopš sadarbībā ar Vides ministriju, firmu COWI un SIA "Ūdens inženieri" pašvaldība uz sāka ES Kohēzijas fonda finansēto ūdenssaimniecības pakalpojumu at-

tīstības projektu, nemanāmi, tāpēc arī grūti izsekojami, tika darīts viss, lai no projekta īstenošanas izslēgtu infrastruktūras līdzīpašnieku Jaunmārupē – SIA "Sabiedrība Mārupē". Viņu pamatojums: projekta labumu gala saņēmēja var būt tikai viena juridiskā persona.

Ka tā nebūt nav, liecina Vides ministrijas Projektu sagatavošanas departamenta direktores A. Bišofas oficiāla atbilde – projekta atbalsta saņēmējs drīkst būt arī privātā komercsabiedrība, ja tā sniedz ekonomiski izdevīgākos pakalpojumus. Nepieciešamas tikai līgumiskas attiecības ar vietējo pašvaldību un sakārtota grāmatvedības uzskaitē. Un tieši to arī mēs vēlamies, lai kopā ar pašu ieguldītajiem līdzekļiem attīstītu ūdenssaimniecību Jaunmārupē.

Diemžēl pirmais "sakārtotās grāmatvedības paraugs bija atklājums, ka Jaunmārupes ūdenstornis ierakstīts Zemesgrāmatā uz pagasta vārda. To jau var uzskatīt par ceturtdaļīgu privātpašuma nacionalizāciju. Jo tieši ¼ līdzekļu tā projektēšanā un būvniecībā savulaik ieguldīja saimniecība.

Šādu gājienu šķetināšana tiesā prasa daudz laika un enerģijas. Lietderīgāk būtu to izmantot uzņēmuma tālākai attīstībai. Kā atceramies, tad bijušais kolhozs "Mārupē" ir viena no dažām Latvijā izdzīvojušajām kopsaimniecībām, kas turpina kāpināt ražošanu un dod darbu aizvien lielākam pagasta iedzīvotāju skaitam. Par to liecina samaksāto nodokļu apjoma pieaugums pēdējos trijos gados. Tā kopējie samaksātie nodokļi SIA "Sabiedrība Mārupē" 2004. gadā sastādīja Ls 538 714; 2005. gadā – Ls 755 171, bet 2006. gadā jau – Ls 1 004 126. Liela daļa no šiem nodokļiem ienāk Mārupes pašvaldības budžetā, tomēr N. Orleāna kungs mūs uzskata "... par kaut kādu SIA", minēto domu viņš pauda Mārupes pagasta padomes sēdēs.

Vietējai varai būtu jāsaprot – ja kādu no pašvaldībai noteiktajām funkcijām saskaņā ar likumdošanu palīdz veikt privātie uzņēmēji ar savu intelektu un par saviem līdzekļiem, tad pagasta budžeta naudu var novirzīt citu problēmu risināšanai.

Un vēl. Pašvaldību vadītājiem vajadzētu samierināties ar elementāru patiesību – vēlētāis amats nedod speciālista diplomus tautsaimniecības nozarēs. Tāpēc visiem pagasta iedzīvotājiem kardinālu jautājumu risināšanā ir nepieciešama savstarpēja uzticēšanās un sadarbība, nevis vienam otra apkarošana

SIA "Sabiedrība Mārupē" valdes priekšsēdētājs, pagasta deputāts Modris Spugis

SLUDINĀJUMI

Kafejnīca "Laura" Jaunmārupē, Mazcenu alejā 37/A piedāvā:

☪ **Salsas nodarbības otrdienās no 19.00 līdz 20.30**

☪ **trenažierus un saunu jebkurā laikā**

no 8.00 līdz 17.00, no 17.00 – ar treneri

☪ **solāriju ☪ klasisko masāžu**

Tālrunis 7933262

Vadošais azartspēļu uzņēmums, kas darbojas spēju biznesā kopš 2000. gada, aicina darbā TERITORIJAS UZKOPĒJU ar traktora vadītāja apliecību

Darba pienākumi:

• Teritorijas uzkopšanas nodrošināšana un pārraudzība

Prasības:

• Atbildības sajūta; • Nopietna attieksme pret veicamo darbu

Piedāvājam:

• Darba vietu jaunajā uzņēmuma birojā Mārupē; • Konkurētspējīgu atalgojumu; • Sociālās garantijas

Interesentus lūdzam pieteikties Marijas ielā 15, Rīgā vai sūtīt pieteikumu uz e-pastu: personals@alfor.lv, fakss 7812237.

Sīkāka informācija pa tālruni 26006644.

Mazais Aksels meklē miļu un uzticamu auklīti ilglaicīgai sadarbībai. Darbs – nepilnu darba nedēļu. Dzīvojam netālu no Mārupes vidusskolas. Jūsu zvanu gaidīs mamma Iveta (tāl. 26554678).

Meklējam auklīti uz pusslodzi meitenītei (3,5 gadi) Mārupē. Tāl. 26198382.

SIA "Stone Development" (reģistrācijas Nr. 40003644568, juridiskā adrese: Bauskas iela 58a, Rīga, LV-1004) informē, ka notiks publiskā apspriešana būvniecības iecerei "6 dzīvokļu māja", kas atrodas Braslas ielā 27 (kadastra Nr. 8076-007-1949), Mārupes pagastā, Rīgas rajonā. Ar būvniecības ieceres projekta materiāliem var iepazīties Mārupes pagasta padomes telpās, Daugavas ielā 29. Publiskā apspriešana ilgs četras nedēļas no publicēšanas "Rīgas Aprīnka Avīzē" 2007. gada 4. janvārī. Sēdes vieta un datums tiks izziņots atsevišķi katram, kurš būs publiskās apspriešanas laikā iesniedzis vai nosūtījis rakstisku priekšlikumu Mārupes pagasta būvvaldei, Daugavas ielā 29, Mārupē, Rīgas rajonā, LV-2167, norādot: fiziskām personām – vārdu, uzvārdu, personas kodu un pastāvīgās dzīvesvietas adresi; juridiskām personām – nosaukumu, reģistrācijas numuru un juridisko adresi.

Mārupes pagasta zemes gabalam "Spilvas" (kadastra Nr. 8076-003-0247, platība – 2,17 ha) uzsākta detālplānojuma izstrāde, detālplānojuma sabiedriskā apspriešana tiek sākta 2007. gada 24. janvārī. Detālplānojumu izstrādā SIA "Sava arhitektūra" (reģ. Nr. 50003768431). Projekts tiks izstādīts Mārupes pagasta padomes telpās, Daugavas ielā 29, Mārupē, Rīgas rajonā. Projektējamai teritorijai noteikts nekustamā īpašuma lietošanas mērķis – savrupmāju, jaukta dzīvojamā un darījumu teritorijas apbūve. Priekšlikumus par detālplānojuma izstrādi var izteikt Mārupes pagasta būvvaldē līdz 2007. gada 24. februārim. Ja priekšlikuma iesniedzējs vēlas saņemt rakstisku atbildi, priekšlikumi jānosūta Mārupes pagasta padomei, Daugavas ielā 29, Mārupē, Rīgas rajonā, LV-2167, norādot: fiziskām personām – vārdu, uzvārdu, personas kodu, pastāvīgās dzīvesvietas adresi; juridiskām personām – uzņēmuma nosaukumu, reģistrācijas numuru, juridisko adresi.

Izsludina konkursu uz vakanto 3. zemessardzes novada apkopējas amatu ar darba izpildi 17. pretgaisa aizsardzības bataljonā, "Ceros", Mārupes pagastā, Rīgas rajonā.

Statuss – štata civilais darbinieks.

Pretdentiem izvirzītās prasības – LR pilsonis, vismaz pamatskolas izglītība.

Uzdevums – veikt bataljona štāba telpu uzkopšanu.

Nodrošinām – stabilitāti darba vietā, sociālās garantijas.

Gaidām jūsu pieteikuma vēstuli, darba pieredzes aprakstu (CV), personu apliecinoša dokumenta kopiju 20 dienu laikā no sludinājuma publicēšanas dienas: LR 3. ZSN 17. pretgaisa aizsardzības bataljona Personālsastāva nodaļa, "Ceri", Mārupes pagasts, Rīgas rajons, LV-2108.

Mārupes pagasta zemes gabalam "Lielvalteri" (kadastra Nr.8076-003-1163, platība – 1,02 ha) uzsākta teritorijas attīstības priekšlikuma izstrāde. Attīstības priekšlikuma sabiedriskā apspriešana tiek sākta 2007. gada 8. janvārī. Attīstības priekšlikumu izstrādā SIA "Sava arhitektūra" (reģ. Nr. 50003768431). Projekts tiks izstādīts Mārupes pagasta padomes telpās, Daugavas ielā 29, Mārupē, Rīgas rajonā. Projektējamai teritorijai noteikts nekustamā īpašuma lietošanas mērķis – jaukta dzīvojamā un darījumu teritorija. Priekšlikumus par attīstības priekšlikuma izstrādi var izteikt Mārupes pagasta būvvaldē līdz 2007. gada 8. februārim. Ja priekšlikuma iesniedzējs vēlas saņemt rakstisku atbildi, priekšlikumus jānosūta Mārupes pagasta padomei, Daugavas ielā 29, Mārupē, Rīgas rajonā, LV-2167, norādot: fiziskām personām – vārdu, uzvārdu, personas kodu, pastāvīgās dzīvesvietas adresi; juridiskām personām – uzņēmuma nosaukumu, reģistrācijas numuru, juridisko adresi.

Volejbolistes vieno dziesma, tomēr Mārupes Jaungada kauss volejbolā aizceļo uz Igauniju

Mārupes meiteņu volejbola komandu treneris Andris Kļaviņš dod norādījumus vecākās grupas komandai.

Mārupes meiteņu volejbola komandas un tās treneris Andris Kļaviņš pagājušā gada nogalē jau trešo reizi organizēja Mārupes pagasta Jaungada balvas izcīņu volejbolā meitenēm. Šajās sacensībās piedalījās līdz šim lielākais dalībnieku skaits – par godalgotajām vietām cīnījās divu vecuma grupu meiteņu komandas no Cēsīm, RVS, Skrundas, Dundagas, Kuldīgas un Ventpils, kā arī pirmo gadu sacensības var nosaukt par starptautiskām, jo bija uzaicinātas 2 Tartu komandas, ar kurām mūsu meitenes ir pazīstamas jau kopš turnīra Igaunijā, kur bijām pagājušā gada pavasarī pēc trenera bijušās audzēknes – treneres Tinas Kūsas (*Tiina Kuusa*) uzaicinājuma.

Pirmo reizi arī sacensības norisinājās divās sporta zālēs vienlaikus – Mārupes vidusskolā un Jaunmārupes sākumskolas sporta kompleksā.

Pirmajā dienā spēlējām Jaunmārupē un vietu finālā izcīnijām, apspēlējot Ventpils un Dundagas vienaudzes, taču zinājām, ka grūtākās cīņas vēl priekšā.

Beigušas savu darbu laukumā, turpinājām gatavoties ikgadējam volejbolistu, treneru un visu organizatoru un atbalstītāju „groziņu” jeb dziesmu vakaram, kas kļuvis par lielisku gada noslēguma tradīciju. Te tāpat kā sportā – visa pamatā ir iesildīšanās! Un to mums lieliski palīdzēja veikt Ira Kraujadūduma ar savu meiteņu grupu “Keen” (bijušo “Mazās sirds” jaunie-

šu sastāvu). Ar dziesmu iesākām, ar dziesmu turpinājām... Kurš gan nezina populāro TV spēli „Dziesmu duelis”? Beidzot arī mēs varējām iejusties dziedātāju un spēlmaņu lomās. Ar dejām, dziesmām un lusti aizvadījām pašu improvizēto šovu. Ar muzikālu noti arī tālāk... uz skatuves dēļiem savus priekšnesumus parādīja meitenes no Tartu, Skrundas un Mārupes. Kā izrādās, igauņiem un latviešiem ir kopīga kāda rotaļa – visu iemīlotā „Kas dārzā”. To izspēlējām, dziedot gan latviski, gan igauņiski. Ja šajā vakarā kāds jautātu: kas vieno volejbolistus, atbilde nepašaubāmi būtu: dziesma! Ar to arī balle beidzās, bet Silvijas Bartuševičas izteikto priekšlikumu iekļaut nolikumā punktu, ka pasākumu svinīgi atklās Ira un meitenes, visi atbalstīja ar skaļiem aplausiem.

Otrajā dienā jau pašā rītā agrumā laukumā cītīgi rosījās mūsu jaunākā grupa, piedaloties vienās no savām pirmajām lielākajām sacensībām. Arī mēs – vecākās grupas meitenes, piedzīvojām divas emocionāli piesātinātas un dinamiskas spēles pret turnīra spēcīgākajām dalībniecēm – Cēsu un Skrundas jaunietēm. It īpaši mūsu pēdējā spēle ar Cēsu komandu sniedza lieliskus spēles apstākļus, skaistas epizodes un neatkārtojami labu publiku, kuras favorītes bijām mēs. Tas viss vairoja mūsu cīņas sparū. Kaut arī Jaungada kausu abās grupās izcīnīja igauņietes, vismaz mēs arī bijām tam pavisam tuvu.

Aizvien nonākam pie slēdziena, ka volejbola spēles pamatā ir ne tikai sportista liela fiziskā izturība, bet arī noslīpēta tehnika, ātra reakcija, veiklība un stipri nervi. Un prieks, ka to visu pieprotam arvien labāk un labāk.

Līga Miķelsone

Jaunākajā grupā (1994./95. gadā dzimušās) 1. vietu un kausu ieguva Tartu komanda (priekšplānā), 2. vietā Kuldīgas komanda, 3. vietā – “Mārupe 1”, 4. – “Mārupe 2”.

PS. Lielu paldies Mārupes pagasta sporta darba organizatorei Silvija Bartuševiča par turnīra veiksmīgo norisi saka galvenajam tiesnesim Anzelmam Bulam, jo viņa vadībā 12 komandas kopā izspēlēja 30 spēles. Tā kā 2 dienās nav iespējams izspēlēt vēl vairāk spēļu, nevaram vairs uzaicināt vi-

sas komandas, ar kurām meitenes regulāri tiek dažādos turnīros Latvijā. Izmaiņas skārušas arī sacensību nolikumam: ja pirmajā gadā tas paredzēja, ka spēles norit līdz 2 setu uzvarai, tad šogad sacensības notika pēc FIBV noteikumiem līdz 3 uzvarētiem setiem. Organizatoriem un tiesnešiem slodze

ir ļoti liela, par ko liecina arī tas, ka pirmajās sacensībās piedalījās viena Mārupes komanda, bet 2006. gadā – jau trīs.

Veiksmīgi saplānotais spēļu grafiks ļāva Igaunijas jaunajām sportistēm brīvā laikā apmeklēt arī Līvu akvaparku, par ko viņas bija ļoti priecīgas.

Futbola gads

2006. gads jaunajiem futbolistiem, kas trenējas Jaunmārupē, pagāja daudzās spēlēs un turnīros. Tajos pārsvarā piedalījās 1991./92. un 1993./94.gadā dzimušie jaunieši. Piedalījāmies un uzvarējām starptautiskajā LUKOIL turnīrā, Latvijas jaunatnes līgā “Ādas bumbas” un Rīgas rajona čempionāta turnīros uz dabīgā seguma laukumiem un sporta zālēs. Tika izveidota arī jauna futbola grupa piecus līdz septiņus gadus veciem bērniem no Jaunmārupes sākumskolas.

Kā labākos aizvadītā gada spēlētājus gribētos atzīmēt Dairi Rišņiņeviči, Sandi Antoneviču, Ritvaru Krustkalnu, Kasparu Žurovu, Māri Upenieku, Kasparu Vārpu, Kristapu Antoneviču, Andreju Jušmanovu, Mārtiņu Miežiti un Rinaldu Jansonu. Pārējiem spēlētājiem arī ir potenciāls tālākam progresam.

Gribu pateikties arī Daira Rišņiņeviča, Kaspara Vārpa, Kaspara Ķirša un Aleksandra Gromova vecākiem par atbalstu un palīdzību bērnu organizēšanā uz treniņprocesu un sacensībām.

Šajā sezonā tuvākās sacensības ir paredzētas februārī – “Ādas bumbas” izcīņa Balvos. Vēl pavasarī plānota Mārupes kausa izcīņa, kurā plānots, ka piedalīsies spēcīgākās Latvijas jauniešu komandas. Mēs atkal piedalīsimies Rīgas rajona čempionātā, Latvijas jaunatnes līgā, “Ādas bumbas” izcīņā un LUKOIL turnīrā. Vasarā – jūlijā – plānota arī nedēļu ilga nometne Balvos.

Gribētos cerēt uz lielāku vecāku atbalstu šajā sezonā. Protams, liels paldies par atbalstu futbolam pienākas Mārupes pagasta padomei un sporta darba organizatorei Silvijai Bartuševičiai.

Futbola treneris Agris Kokorevičs

Mārupes futbola komandas.

Airisa Penele (no labās) Rīgas rajona 2006. gada sporta laureātu apbalvošanas pasākumā saņēma arī Mārupes pagasta padomes pateicību par labiem sasniegumiem jāsanas sportā un aktīvu darbu ar Mārupes pagasta bērniem 2006. gadā. Vīrs Mairis Penelis ir līdzās arī sportā un darbā.

Visiem sportistiem

Saskaņā ar LR Ministru kabineta noteikumiem Nr.195 no 2006. gada 14. marta “Sportistu un bērnu ar paaugstinātu fizisko slodzi veselības aprūpes un medicīniskās uzraudzības kārtība”, no 2007. gada 1. janvāra visiem, kas apmeklē ārpusstundu sporta nodarbības, obligāti jāveic profilaktiskās medicīniskās pārbaudes Sporta medicīnas valsts aģentūrā, Rīgā, Raiņa bulvārī 27. Ar visiem jautājumiem par šo pārbaudi veikšanu griezties pie saviem treneriem. Treneri drīkst nepieļaut sporta nodarbībām audzēkņus, kas nav veikuši pārbaudes.

Dievs paredzējis daudz darba

Novembrī skolotājai Ērikai Paeglei, kas vairāk nekā 40 darba gadus veltījusi Mārupes vidusskolai, apritēja 90 gadi. Vienā avīzes rakstā nav iespējams ietilpināt pat nelielu daļu no Paegles kundzes garajā mūžā pārdzīvotā un piedzīvotā – ir piepildījies sapnis par skolotājas darbu, visiem laikiem cauri saglabāta ticība Dievam un labajam pasaulē, bet dzivē ir bijis arī daudz smaguma.

Domāju, ka daudzi mārupieši atzīs: tiekoties ar pensionēto skolotāju, nezinātājam pat prātā neienāktu, ka jaukajai sievietei plecos tik cienijama gadu nasta. Ērika Paegle joprojām dzīvo aktīvu dzīvi, darbojas Āgenskalna baptistu draudzē, iet uz Kristīgās mācības skolotāju sanāksmēm, apmeklē pagasta pasākumus. Skolotāja ne tikai mācījusi vairākas mārupiešu paaudzes, bet pēdējo desmit gadu laikā vēl palīdzējusi nostāties uz kājām divām kaimiņu radu meitenēm, kas dzīves liklajos palika bez vecāku atbalsta – viena no māsām, ko Ērika Paegle paņēma aizbildniecībā, jau pabeigusi studijas un strādā audzumammā profesijā ar pirmskolas vecuma bērniem.

Cienijamā skolotāja uzskata, ka pamati dzīvei tiek ielikti bērnībā, tāpēc sarunās atkal un atkal atmiņas atgriežas bērnībā:

“Vairākas reizes dzīvē esmu bijusi par mata tiesu no nāves, bet Dievs man ir palīdzējis, un vispirms jau tas nācis, pateicoties mātei, jo māte ir pirmais cilvēks, kas vienmēr lūdz par savu bērnu. Mani vecāki bija ļoti ticīgi, tēvs kalpoja tuvējā Annas baznīcā. Svētdienās viņš saaicināja kopā savu saimi un noturēja Dieva vārdus, māte bieži lasīja Bibli, mācīja, kā jālūdz, kā jāklausa Dievam un jādzīvo tā, lai nav kauns Viņa priekšā.

Nav man viegla dzīve bijusi, tēvs nomira pavisam mazai, brālim bija 19 gadi, kad viņam vajadzēja sākt saimniekot. Man kādi trīs četri. Būtu tēvs ilgāk dzīvojis, mums būtu labāk klājies, varbūt mans ceļš uz sapni – skolotājas darbu – arī būtu vieglāks bijis. Es jau no bērnības runāju, ka bušu skolotāja – onkulis bija skolotājs, bet pēc pamatskolas vairs par ģimnāziju nevarēju domāt. Ģimene izlēma, ka jāiet mācīties praktisku profesiju. „Būs darbs, būsī paēdusi,” teica brālis. Ar viņa gādību un mātes rūpēm pabeidzu Priekuļu lauksaimniecības vidusskolu ar tiesībām iestāties augstskolā.

Bet, kad kaut ko ļoti grib, tad pie sava nonāk.”

Sākumā Ērika strādāja pie radiem par saimniecības vadītāju, vēlāk iestājās Jelgavas Lauksaimniecības akadēmijā, pārcēlās uz Rīgu, strādāja Zemkopības minis-

Skolotāja Ērika Paegle (vidū) savā 90.jubilejā kopā ar kolēģēm Viktoriju Tabūnu (pa kreisi) un ilggadējo Mārupes vidusskolas direktori Almu Liepu (pa labi).

triņā Zemes vērtēšanas daļā. Šinī laikā arī apprecējās un dzīvoja Mežaparkā.

“Sākoties pārmaiņām valsts dzīvē, bijām vīra tēva mājās. Arī kad vācu laikā uzspridzināja tiltu pār Daugavu. Jaunus cilvēkus vervēja un lika kuģos, lai vestu uz Vāciju. Rīga dega, bet mēs ar vīru un diviem maziem bērniem karavīru mašīnā ceļojām pa Jūrmalas šoseju, nezinot, kur nonāksim. Sirds ļoti smeldza, jo tikko bijām savu trešo, jaunāko bērnu apbedījuši.”

Bēgļu gaitas aizveda uz Sabili. Pēc tam, kad nodibinājās padomju vara, Sabiles vidusskolā vajadzēja skolotāju. Lauksaimniecības akadēmijā Ērika bija apguvusi fiziku, tāpēc varēja strādāt par fizikas skolotāju. Kad Ērika jūta, ka beidzot var piepildīt savu aicinājumu kļūt par skolotāju, viņa neklātienē sāka mācīties vidusskolas pedagoģiskajā klasē, kas darbojās pie 2. vidusskolas. Visu ziemu sestdienās bija jābrauc uz Rīgu mācīties.

Sabilē par skolotāju Ērika Paegle nostrādāja gadu. Tad viņa ar vīru un bērniem nolēma atgriezties pie savējiem. Māja Mežaparkā bija nodegusi, viņi pārbrauca dzīvot uz tēva mājām Babītes pagastā. Jaunā skolotāja meklēja darbu Rīgas rajonā, bet viņai piedāvāja vissliktāko, ko varēja. Bija jāpieņem piedāvājums strādāt Pļavniekkalna skolā apvienotajās klasēs un visā vidusskolā par fiziklūras skolotāju. Vēl viņa mācīja tautiskās dejas, iestudēja dažādus uzvedumus, pati tajos dziedāja.

“Pirms sāku strādāt, man vajadzēja rūpīgi gatavoties, trenēties. Darbs bija grūts, tomēr nevarēju nepieņemt. Dzīvojām Katlakalnā, Daugavas malā, elektrības nebija, bet vieta skaista – Olektes upīte, Garlība Merķeļa kaps, baznīca.”

Kad skolas direktors pārgāja strādāt uz Mārupes skolu, viņš lūdza, lai Ērika nāktu viņam līdzi.

Mārupē aizritēja garākie darba gadi. Ērika Paegle mācīja matemātiku, latviešu valodu, fiziku, daudzi viņas audzēkņi kļuvuši par krietniem cilvēkiem, kārtīgiem darba darītājiem, astoņus gadus viņas skolnieks bijis arī pašreizējais skolas direktors Jānis Lagzdkalns. Mārupes vidusskolā skolotāja Paegle nostrādāja līdz 1996. gadam.

“Ulmaņa laikos skolotājs bija cienijams amats, tagad skumji klausīties par skolotāju algām... Skolotāja darbs ir tāds, ka daudzām sievietēm nepaliek laika savai dzīvei, daudzas paliek neprecētas, jo ir iejūgtas darbā kā darba zirgi.

Mans vīrs teica: ja būtu zinājis, ka tu kļūsi par skolotāju, laikam nebūtu precējies.” Bet viņš pacietā, gādāja, ja ilgi kavējos, uztaisīja ēst. Pats ar dēlu strādāja VEFā, meita – VEF slimnīcā, asins pārlišanas stacijā. Vīrs priecājās arī par manām veiksmeš, piemēram, kad saņēmu „Teicamnieks izglītības darbā”.

Skolotājas mūžs nav bijis viegls. Tai sistēmai, kurā nācās nodzīvot garus gadus, viņa cenšas domās neskarties klāt. Tomēr, lai cik tas dziļi noguldīts, atgūst atmiņas par ilgajiem gadiem, kad ne vienam vien bija jāatrod kompromiss starp to labo, ko viņš var dot citiem, un to, ko lika darīt.

“Zināju, ka varēšu strādāt skolā tik ilgi, kamēr neviens neuzziņās, ka eju uz baznīcu. Viens no maniem skolotāja pienākumiem bija cilvēku apbērešana. Mani lūdza to darīt, es nedrīkstēju atteikties. Labi cilvēki mani brīdināja, ka no manām runām kapos var noprast, ka esmu ticīgs cilvēks. Domāju – varbūt labāk pašai aiziet no skolas, lai nesakompromitētos.”

Padomu skolotāja Paegle lūdzā toreizējam Āgenskalna draudzes mācītājam Molčanovam. Viņš teica, lai noteikti neejot prom no skolas, un šodien skolotāja jūt gandarījumu, ka paliku-

si strādāt un deviņdesmito gadu sākumā noorganizējusi Mārupes vidusskolā ticības mācības pasniegšanu.

“Mārupē vispirms šīs stundas pasniedza Almera Ludvika sieva, vēlāk Jura Rubeņa dzīvesbiedre. Kad viņa aizgāja, domāju, ka kundze negrib mācīt, bet tad jau stājās spēkā tās stingrās prasības par pedagoģisko izglītību. Tas gan ir mīlestības un kalpošanas darbs, uzpurēšanās, ne samaksas dēļ.

Arī tagad vēl gribu ko darīt šai lietā – aizbraukt uz Jaunmārupes skolu un izrunāt, kāpēc tur nav ticības mācības. Kristīne Maže būtu ar mieru mācīt ticības mācību.

Klausos, kā Liepājā pirmās klases skolnieks kapos gāzis pieminēkli, ļoti uztraucos un domāju, vai tiešām vecāki negribētu sev tādu palīgu kā Dievs?”

Skolotājs jau ir atbildīgs par sava darba rezultātiem. Tas nenozīmē tikai iemācīt savu priekšme-

tu, tas nozīmē arī audzināt bērnus, palīdzēt viņiem. Skolotājam jāstrādā ar vecākiem, jāprot savus uzskatus, labās domas prezentēt, uzskata skolotāja Ērika Paegle.

“Dievs ir gribējis, ka es strādāju par skolotāju, viņš man bija paredzējis šo ilgo mūžu. Varbūt kāds ko sliktu atceras, bet daudzi jau saka labu. Es priecājos, ka ir ļoti daudz labu jauniešu, labu cilvēku, ka Latvijā ir brīvība.”

Pagājušā gada novembrī savu skolotāju lielajā jubilejā Mārupes vidusskolā sveica skolas kolektīvs un viņas audzēkņi. Ērika Paegle par lielo ieguldījumu mārupiešu izglītošanā un audzināšanā ir saņēmusi arī Mārupes pagasta Atzinības rakstu.

Vēlam skolotājai Ērikai Paeglei stipru veselību, možu prātu un dzīvesprieku, lai ar savu dzīves pieredzi varētu vēl daudziem mārupiešiem sniegt labus padomus!

Zanda Melkina

SVEICAM

“Mārupes Vēstis”, kā ik gadu, savās slejās sveiks Mārupes iedzīvotājus, kas deklarējuši dzīvesvietu mūsu pagastā, nozīmīgās dzīves jubilejās – 75., 80., 85., 90. un lielākās gadadienās. Katram ir iespēja ar avīzes starpniecību apsveikt sev tuvos cilvēkus arī individuāli.

Uzvelciet baltu kreklu un rakstiet no rītiem. Rakstiet jaunībā, rakstiet vecumā. Mīlestību līdz vecumam saglabā retais. Uzvelciet baltu kreklu un rociēt zemi. Uzvelciet baltu kreklu un dziediet. Uzvelciet baltu kreklu un notīriet kurpes savai mātei!

Sveicam senioru kora “Noktirne” vokālo pedagoģi Veltu Medni baltajā – 85 gadu – jubilejā!

Mārupes kultūras nama kolektīvs

Janvārī 75 – Olgai Vanagai, Ņinai Čičinai, Mirdzai Breierei, Marijai Volčenko, Marijai Mogiļņickai, **80** – Henriham Kauškalim, Felicijai Ludboržai, Ignatijam Ditinam, Solomejai Puķītei, Ludvisijai Laivīnai, Larisai Hļupinai, Ausmai Valijai Jansonei, **85** – Elvirai Pilātei, **90** – Grigorijam Cvetkovam, **91** – Ritai Švānbergai, **93** – Eduardam Liepiņam!

Decembrī Mārupes dzimtsarakstu nodaļā reģistrēti 15 jaundzimušie:

Dmitrijs Kļimenko (dzimis 22.11.), Ernests Apsītis (24.11.), Ance Ahiļčenoka (26.11.), Justīne Līva Valeiko (27.11.), Renarts Gelze-Veiss (29.11.), Evelīna Baltmane (1.12.), Valerijs Volkovs (2.12.), Renards Škutte (4.12.), Marija Jansone (7.12.), Eliza Elizabete Dommere (11.12.), Daniels Lukičovs (12.12.), Eduards Raitums (14.12.), Ance Prindule (16.12.) un Katrīna Paula Grietēna (16.12.).

Reģistrētas divas laulības.

Decembrī mūžībā aizgājuši: Mārīņš Kopmanis (1908.), Ausma Adiene (1949.), Nikolajs Kulagins (1925.), Igors Žukovs (1971.), Mihails Racins (1948.), Tamāra Petrova (1920.), Vladimiris Konovalovs (1936.).

Laikraksts “Mārupes Vēstis”.

Reg. Nr. 000702131. Iznāk vienu reizi mēnesī.

Tirāža – 4200 eksemplāru. Bezmaksas.

Adrese: Daugavas iela 29, Mārupe, Rīgas rajons, LV-2167.

Redaktore Zanda Melkina.

Tālrunis 7149868, fakss 7149858, e-pasts: marupe@marupe.lv